

متن پرسش

سلام استاد وقت بخیر: در مورد نجاست انسان‌ها سوال داشتم. آیا کسی که دین حق به او نرسیده و در جامعه‌ای زندگی می‌کند که بیشتر از افراد بی‌دین تشکیل شده مثل کره و ژاپن و تصویری که از دین‌داری در ذهنش هست: کسانی که خود را گرفتار عقایدی کردند و مدام با هم در حال جنگ و دعوا هستند و از آزادی محروم هستند. و حتی احتمال هم نمی‌دهد که حقیقت آنجا باشد که هرگز فکرش را نمی‌کرده و کلا در جامعه‌ای زندگی می‌کند که موضوع بحثش دین نیست و دلیلی برای فکر کردن به این موضوع ندارد و سلوک خودش را دارد. دوست دارد هر روز آدم بهتری شود، صفات خوب را دوست دارد و صفات بد را بد می‌داند. آدم خوبی است و قلب مهربانی دارد و دوست دارد همه حالشان خوب باشد و غم دیگران ناراحتش می‌کند و در کل روح پاکی دارد و همیشه دنبال حرف قلبش می‌رود و با قلبش زندگی می‌کند و آنچه قلبش تایید کرد را باور می‌کند یک انسان فطرت‌گرا است اما تا آنجا که توانسته پیش رفته اما نتوانسته به خدا برسد و هیچ زمینه‌ای برای خداآوری ندارد از لحاظ فکری و منطقی آیا این آدم نجس است!؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: بحث مشکلی است. آنچه قرآن می‌فرماید آن است که «يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّمَا الْمُشْرِكُونَ نَجَسٌ فَلَا يَقْرَبُوا الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ» پس بحث نجس بودن مشرک در میان است و این‌که وارد مسجد الحرام نشوند. آیا آنچه شما از آن‌ها سخن می‌گویید به واقع مشرک به حساب می‌آیند؟ آری! اگر برسید که آن‌ها گرفتار شرک جلی نیستند، پس نباید نجس باشند. موفق باشید